

Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonė dėl Pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Europos investicijų stabilizavimo priemonės sukūrimo

(COM(2018) 387 final – 2018/0212 (COD))

(2019/C 62/21)

Pranešėjas **Philip VON BROCKDORFF**Bendrapranešėjis **Michael SMYTH**

Konsultavimasis	Europos Parlamentas, 2018 6 11 Taryba, 2018 6 25
Teisinis pagrindas	Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 175 straipsnio 3 dalis ir 304 straipsnis
Atsakingas skyrius	Ekonominės ir pinigų sąjungos, ekonominės ir socialinės sanglaudos skyrius
Priimta skyriuje	2018 10 3
Priimta plenarinėje sesijoje	2018 10 17
Plenarinė sesija Nr.	538
Balsavimo rezultatai (už/prieš/susilaikė)	196/2/4

1. Išvados ir rekomendacijos

1.1. EESRK pažymi, kad atsižvelgiant į esamą politinės ir socialinės integracijos lygį nerealu tikėtis, kad bus sudarytas didelis federalinis euro zonos biudžetas. Nepaisant to, siūloma Europos investicijų stabilizavimo priemone (EISP) siekiama, kad nacionalinė fiskalinė politika būtų labiau stabilizuojanti asimetrinių sukrėtimų atvejais. EESRK mano, kad šia priemone žengiama glaudesnės euro zonos integracijos link, be to, ji galėtų būti paskata euro neįsivedusioms valstybėms narėms prisijungti prie bendros valiutos sistemos.

1.2. EESRK supranta, kad EISP skiriasi nuo Europos stabilumo mechanizmo (ESM), kuris finansų krizės metais tapo finansinio stabilumo stiprinimo fondu. Tačiau būtina aiškiai atskirti šiuos du fondus. EISP taikymo sritis yra daug ribotesnė, o EESRK reiškia susirūpinimą dėl fondo dydžio tuo atveju, jeigu asimetrinių sukrėtimų patirtų dvi ar daugiau valstybių narių.

1.3. Ištikus asimetriniams sukrėtimams EISP teikiamomis paskolomis tam tikru mastu būtų skatinamos viešosios investicijos. EESRK perspėja, kad poveikis greičiausiai nebus juntamas iš karto. Tam, kad ekonomika atsigauntų, prireiks laiko, o bet kokią teigiamą poveikį greičiausiai bus galima pajusti vidutiniu arba ilguoju laikotarpiu.

1.4. EESRK pažymi, kad nedarbą laikant vieninteliu paramos teikimo kriterijumi, gali atsirasti tam tikrų su stabilizavimo priemonės savalaikiškumu susijusių trūkumų. Todėl EESRK siūlo įtraukti kitų papildomų rodiklių, kurie, numatant artėjantį didelį sukrėtimą, dažniausiai paaiškėja anksčiau nei nedarbas, tam, kad pradinio lygio paramą būtų galima suteikti prieš dideliu sukrėtimu padarant visapusišką poveikį nedarbo rodikliui.

1.5. Kadangi EISP nėra laikoma papildančia kitas finansines priemones, konkrečiai – mokėjimų balanso priemonę ir Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonę (EFSM), EESRK mano, kad naudojant EISP sumažėtų bendri skolinimosi pajėgumai. Todėl būtina, kad Europos Komisija nuolat užtikrintų atitinkamų valstybių narių negrąžintų paskolų ir neapibrėžtųjų įsipareigojimų pusiausvyrą.

1.6. EESRK neprieštaruja tam, kad Komisija vykdytų viešosiomis investicijomis finansuojamų paskolų, teikiamų per EISP, priežiūrą. Vis dėlto atitinkamai valstybei narei reikėtų suteikti pakankamai veiksmų laisvės nuspręsti dėl reikiamų investicijų rūšių. Todėl EESRK siūlo užtikrinti Komisijos vykdomos priežiūros ir atitinkamos valstybės narės veiksmų savo nuožiūra viešųjų išlaidų srityje pusiausvyrą.

1.7. EESRK primygtinai ragina Komisiją išnagrinėti, kaip visoje ES galėtų veikti draudimo mechanizmas, kuris užtikrintų makroekonominį stabilumą. EESRK mano, kad visoje Sąjungoje veikianti gerai apgalvota draudimo sistema, kuri makroekonominį sukrėtimą atveju atliktų automatinės stabilizavimo priemonės funkciją, būtų veiksmingesnė nei siūloma EISP. Jei tuo tarpu ES kiltų dar viena finansų ir ekonomikos krizė, EESRK siūlo laikytis koordinuoto požiūrio imantis visų reikiamų finansinių priemonių, įskaitant EISP.

2. Bendrosios aplinkybės

2.1. Komisija siūlo įgyvendinant būsimą daugiametę finansinę programą sukurti Europos investicijų stabilizavimo priemonę (EISP), kurios pagrindinis tikslas – stiprinti ekonominę ir pinigų sąjungą susiejant euro zoną su ilgalaikiu Sąjungos biudžetu. EISP būtų įgyvendinama teikiant ne didesnes kaip 30 mlrd. EUR kompensacines paskolas, garantuojamas ES biudžetu, kartu su palūkanų subsidijomis, skirtomis paskolos išlaidoms padengti.

2.2. Šios subsidijos būtų finansuojamos iš valstybių narių įnašų, atitinkančių nacionaliniams centriniams bankams ECB skiriamų pinigų politikos pajamų procentinę dalį (paprastai tai vadinama „senjoražu“), ir būtų surenkamos per Stabilizavimo paramos fondą. Būtų sudarytas tarpvyriausybiniis susitarimas, kuriame būtų nustatyta, kaip bus apskaičiuojami valstybių narių finansiniai įnašai, ir taisyklės dėl jų perkėlimo.

2.3. Paskolos, kurių būtų galima išduoti tinkamai finansuoti valstybei narei, suma būtų apskaičiuojama naudojantis formule, grindžiama daugeliu kriterijų, įskaitant:

- i) didžiausią tinkamų finansuoti viešųjų investicijų, kurias gali remti EISP, lygį;
- ii) padidėjusį nedarbo lygį ir
- iii) ribinį lygį, apibrėžiamą kaip ketvirtinio nacionalinio nedarbo lygio padidėjimas daugiau nei vienu procentiniu punktu, palyginti su tą patį ketvirtį ankstesniais metais fiksuotu nedarbo lygiu.

Tačiau jeigu atitinkamos valstybės narės patyrė itin didelį asimetrinį sukrėtimą, Komisija gali padidinti EISP paskolos sumą iki didžiausio tinkamų finansuoti viešųjų investicijų, kurias gali remti EISP, lygio.

2.4. Siūlomas reglamentas iš esmės grindžiamas pagrindiniais solidarumo ES lygmeniu ir pavienių valstybių narių atsakomybės principais. EISP buvo paminėta Europos Komisijos pirmininko 2017 m. pranešime apie Sąjungos padėtį⁽¹⁾, 2015 m. birželio mėn. penkių pirmininkų pranešime⁽²⁾, 2017 m. gegužės mėn. diskusijoms skirtame dokumente dėl EPS stiprinimo⁽³⁾ ir 2017 m. gruodžio mėn. Komisijos pozicijoje dėl tolesnio ekonominės ir pinigų sąjungos stiprinimo⁽⁴⁾.

2.5. Kartu su EISP Komisija taip pat siūlo reformų rėmimo programą, kurios tikslas – prirėmus teikti paramą ekonominėms reformoms visose valstybėse narėse. Reformų rėmimo programą turėtų sudaryti trys komponentai: reformomis grindžiamas mechanizmas, techninė parama ir konvergencijos priemonė, skirta padėti euro zonai nepriklausančioms valstybėms narėms prisijungti prie euro zonos. EESRK rengia atskirą nuomonę šiuo klausimu.

2.6. EISP turi du pagrindinius tikslus:

- i) padėti stabilizuoti viešąsias investicijas ištikus asimetriniams sukrėtimams, kuriuos lėmė ekonominių sąlygų pokyčiai, dėl kurių valstybėse narėse gali būti juntami nevienodi padariniai. Kaip parodė finansų krizė, bendrą valiutą naudojančios šalys, pavyzdžiui, euro zonos narės, patiria didelių sunkumų siekdamas per krizę išlaikyti viešųjų investicijų stabilumą;
- ii) skatinti ekonomikos atsigavimą ištikus ekonominiams sukrėtimams euro zonoje ir įgyvendinant Europos valiutų kursų mechanizmą (VRM II) dalyvaujančiose valstybėse narėse, kurios nebegali naudotis savo pinigų politika kaip svirtu, kad prisitaikytų prie sukrėtimų.

⁽¹⁾ Ketinimų raštas pirmininkui Antonio Tajani ir ministrui pirmininkui Jūri Ratas, Jean-Claude Juncker, pranešimas apie Sąjungos padėtį, 2017 m. rugsėjo 13 d.

⁽²⁾ Penkių pirmininkų pranešimas „Europos ekonominės ir pinigų sąjungos sukūrimas“, 2015 m. birželio 22 d.

⁽³⁾ COM(2017) 291 final.

⁽⁴⁾ COM(2017) 821 final.

2.7. Reikėtų nepamiršti, kad dabartinė euro zonos ekonominės politikos sistema dar nebaigta kurti. Nors pinigų politika vykdoma centralizuotai, nacionalinė fiskalinė politika tebėra decentralizuota, o dėl tokio dvilypumo, kaip rodo finansų krizės metu įgyta patirtis, gali būti užkrauta didelė našta asimetrinių sukrėtimų patiriančiai valstybei narei.

2.8. Todėl EISP siekiama papildyti nacionalines automatines stabilizavimo priemones tais atvejais, kai tokios nacionalinės automatines stabilizavimo priemonės, skirtos valstybės narės ekonominės veiklos svyravimams kompensuoti ir pradedamos taikyti automatiškai be aiškių Vyriausybės veikslių, gali būti neveiksmingos. Teoriškai EISP galėtų sušvelninti daugiausia vidaus ekonominių sukrėtimų poveikį ekonomikai, todėl ekonomika lengviau atsigauntų. EISP taip pat galėtų padėti sumažinti riziką, kad kitos valstybės narės patirs šalutinį poveikį.

2.9. Krizę patiriančios valstybės narės gali prarasti prieigą prie finansų rinkų. Tokiu atveju krizės ištiktos valstybės narės gali naudotis priemonių rinkiniu, kurį sudaro Europos stabilumo mechanizmas (ESM) arba mokėjimų balanso programa. Tačiau šiuo metu nėra jokio mechanizmo, skirto teikti paramą valstybei narei tuo atveju, jeigu ji patiria asimetrinių sukrėtimų, bet nebūtinai prarado prieigą prie kapitalo rinkų. Taigi EISP siekiama užpildyti šią spragą atitinkamai valstybei narei teikiant paskolas.

2.10. Siekdama, kad siūlomas mechanizmas būtų veiksmingesnis, Europos Komisija siūlo asimetrinius sukrėtimus vertinti taikant „dvigubą nedarbo rodiklį“. Šis rodiklis pradedamas taikyti tada, kai nacionalinis nedarbo lygis viršija įprastu laikomą nedarbo lygį ir toks nedarbo lygis yra svarbus didelio asimetrinio sukrėtimo poveikio konkrečioje valstybėje narėje rodiklis.

2.11. Jei pagal šį mechanizmą teikiamos paskolos ekonominių sukrėtimų ištiktoms valstybėms narėms, vadinasi jos turėjo vykdyti makroekonominę ir fiskalinę politiką laikydamosi Stabilumo ir augimo pakto – taisyklių rinkinio, skirto užtikrinti, kad Europos Sąjungos šalys siektų patikimų viešųjų finansų ir derintų savo fiskalinę politiką – ir makroekonominio disbalanso procedūros. Šia procedūra siekiama aptikti galimą žalingą makroekonominį disbalansą, kuris gali turėti neigiamų padarinių atitinkamos valstybės narės, euro zonos ar visos ES ekonominiam stabilumui, užkirsti kelią tokio disbalanso susidarymui ir su juo kovoti.

2.12. Laikui bėgant EISP galima išplėsti (Stabilizavimo paramos fondo lėšomis) papildomais, ne iš ES biudžeto gaunamais, finansavimo ištekliais, tam galimai pasinaudojant šiais šaltiniais: ESM (būsimuoju Europos valiutos fondu) ir savanoriška draudimo sistema, kurią turėtų sukurti valstybės narės.

3. Bendrosios pastabos

3.1. EESRK pažymi, kad atsižvelgiant į esamą politinės ir socialinės integracijos lygį nerealų tikėtis, kad bus sukurtas didelis federalinis euro zonos biudžetas. EESRK nuolat rėmė Komisijos pastangas paspartinti ekonominės ir pinigų sąjungos (EPS) kūrimą ir jį užbaigti⁽⁵⁾. Kartu Komitetas ne kartą pabrėžė savo susirūpinimą, kad valstybėms narėms trūksta politinio ryžto, kuris yra labai svarbus norint užbaigti kurti EPS⁽⁶⁾. Panašu, kad pasiūlymai dėl EISP tai atspindi ir todėl tam tikra prasme jie yra tarpinis sprendimas. Taigi centralizuotos pinigų politikos ir nacionalinės fiskalinės politikos dvilypumas turėtų išlikti. Pasiūlymas teigiamai vertintinas tuo, kad EISP siekiama, jog įgyvendinant nacionalinę fiskalinę politiką būtų galima geriau stabilizuoti asimetrinius sukrėtimus kartu pasiekiant ilgalaikį tvarumą. Šiuo atžvilgiu EESRK mano, kad pasiūlymu žengiamas žingsnis glaudesnės euro zonos integracijos link, be to, tai galėtų būti paskata euro neišvedusioms valstybėms narėms prisijungti prie bendros valiutos sistemos.

3.2. Siūlomu mechanizmu reikalaujama laikytis Stabilumo ir augimo pakto, t. y. patikimai tvarkyti biudžetą ir vykdyti patikimą makroekonominę politiką. Pasiūlymą EESRK laiko bandymu sutelkti fiskalinę ir pinigų konvergenciją užtikrinant, kad valstybės narės laikytųsi tinkamumo finansuoti kriterijų, t. y. patikimai tvarkytų biudžetą ir vykdytų patikimą makroekonominę politiką. Be to, tai taip pat reiškia, kad EISP galėtų pasinaudoti tik Stabilumo ir augimo pakto nuostatas atitinkančios valstybės narės, t. y. valstybės narės, kurios jau yra įgyvendinusios struktūrines reformas ir pakoregavusios biudžetą. Ši sąlyga galėtų būti paskata valstybėms narėms visapusiškai laikytis Stabilumo ir augimo pakto nuostatų ir ji galėtų nuslopinti nuogąstavimus, kad lėšos bus skiriamos struktūrinių reformų ir biudžeto koregavimo proceso dar nebaigusioms vykdyti valstybėms narėms.

3.3. Be to, dėl EISP lėšos tarp euro zonai priklausančių valstybių narių nebūtų pervedamos nuolat, o Vyriausybės paramą galėtų gauti tik jei per ankstesnius dvejus metus laikėsi pagrindinių ES biudžeto taisyklių. Vis dėlto EESRK pažymi, kad EISP skirta **tik** toms valstybėms narėms, kurios laikosi patikimos biudžeto ir makroekonominės politikos, o paskolos būtų suteikiamos tik susidarius ypatingoms aplinkybėms ir dėl asimetrinių sukrėtimų viršijant įprastą nedarbo lygį. Nepaisant to,

⁽⁵⁾ Žr., pvz., EESRK nuomonę dėl euro zonos ekonominės politikos, OL C 173 2017 5 31, p. 33 ir EESRK nuomonę dėl EPS stiprinimo iki 2025 m., OL C 81 2018 3 2 p. 124.

⁽⁶⁾ Žr., pvz., EESRK nuomonę dėl ekonominės ir pinigų sąjungos dokumentų rinkinio, OL C 262, 2018 7 25, p. 28.

nors EESRK ir pripažįsta, kad svarbu laikytis rinkos ir fiskalinės drausmės, jis pritaria stabilizavimo priemonės tikslui ir pripažįsta, kad tai yra pirmasis žingsnis labiau išplėtotos stabilizavimo priemonės linkme.

3.4. EESRK supranta, kad Komisija negalėjo pateikti baigtinio asimetrinių sukrėtimų sąrašo, į kurį, *inter alia*, galėtų būti įtraukta likvidumo krizė. EESRK manymu, į likvidumo krizę tinkamai reaguoti galima pasitelkiant ne EISP, o Europos Centrinio Banko vienakrypčio pinigų politikos sandorio programą, kuri yra išankstinė sąlyga valstybei narei siekiant dalyvauti ESM. EESRK pripažįsta, kad nebūtų tikslinga parengti išsamų asimetrinių sukrėtimų sąrašą, ir džiaugiasi Komisijos atliekamu, ankstesniais duomenimis pagrįstu, makroekonominio modeliavimu dėl stabilizavimo priemonės, kaip krizės prevencijos mechanizmo, veiksmingumo.

3.5. EESRK supranta, kad EISP skiriasi nuo Europos stabilumo mechanizmo (ESM), kuris finansų krizės metu tapo finansinio stabilumo stiprinimo fondu. ESM yra labiau susijęs su finansinės pagalbos programa, kurios reikalavimai yra daug sudėtingesni, kurios skolinimo pajėgumai sudaro 500 mlrd. EUR ir kuria gali pasinaudoti valstybės narės, netekusios galimybės skolintis kapitalo rinkose.

3.6. Todėl būtina aiškiai atskirti šiuos du fondus. EISP taikymo sritis yra daug ribotesnė ir, nors ji skirta įvairaus dydžio valstybėms narėms, EESRK mano, kad siūlomas 30 mlrd. EUR dydžio fondas būtų tinkamesnis mažesnėms euro zonai priklausančioms ir nepriklausančioms valstybėms narėms. Todėl EESRK reiškia susirūpinimą dėl fondo dydžio tuo atveju, jeigu asimetrinių sukrėtimų patirtų dvi ar daugiau valstybių narių. Todėl siūlomos EISP negalima laikyti galutiniu sprendimu su vieną kartą pasitaikančiomis problemomis, pavyzdžiui, ekologine nelaime, energetikos krize arba vietos lygmens bankų krize, susiduriančioms valstybėms narėms.

4. Konkrečios pastabos

4.1. EESRK pripažįsta, kad taikant formulę, skirtą apskaičiuoti paskolos dydį tinkamoms finansuoti valstybėms narėms (euro zonos narėms ir įgyvendinant Europos valiutų kursų mechanizmą dalyvaujančioms narėms, siekiančioms išvesti eurą), teikiamomis paskolomis tam tikru mastu būtų skatinamos viešosios investicijos (jei šios investicijos būtų kokybiškos) asimetrinių sukrėtimų laikotarpiu, tačiau poveikis greičiausiai nebūtų juntamas iš karto. Tam, kad ekonomika atsigaūtų, prireiks laiko, o bet kokią teigiamą poveikį greičiausiai bus galima pajusti vidutiniu arba ilguoju laikotarpiu. Todėl pasiūlyme reikėtų realistiškiau vertinti numatomus EISP tikslus ir galimus rezultatus.

4.2. EESRK pažymi, kad nedarbą laikant vieninteliu paramos teikimo kriterijumi, gali atsirasti tam tikrų su stabilizavimo funkcijos savalaikiškumu susijusių trūkumų. Taip pat vertėtų atsižvelgti į kitus papildomus rodiklius, kurie, numatant artėjančią didelį sukrėtimą, paaiškėja anksčiau nei nedarbas, tam, kad pradinę paramą būtų galima pradėti teikti prieš dideliu sukrėtimui padarant visapusišką poveikį nedarbo rodikliui. Smarkiai išaugus nedarbui jau gali būti padaryta ekonominė žala ekonomikos gamybos pajėgumams. Pavyzdžiui, jeigu ekonomikoje smarkiai sumažėja prekių ir paslaugų eksporto apimtys, nebūtinai joje atitinkamai išaugus nedarbas.

4.3. Todėl vertėtų sukurti priemonę, kurią būtų galima pradėti taikyti prieš neigiamo poveikio požymiams visapusiškai atsispindint darbo rinkoje. Kitaip tariant, nedarbo kriterijų būtina papildyti išankstinio išpėjimo rodiklių rinkiniu, kuris galėtų apimti prekių ir paslaugų eksporto pokyčius, atsargų lygio pokyčius ir kitus svarbiausius rodiklius, kurie aiškiai rodo, kad patiriamas ekonominis sukrėtimas. Tokiu būdu siūloma stabilizavimo priemonė taptų daug savalaikiškesnė ir veiksmingesnė.

4.4. Be to, nuostata, kad valstybei narei parama gali būti teikiama tik jei viršijamas 15-os metų nedarbo lygio vidurkis, gali būti netinkama šalims, kurios sėkmingai mažino struktūrinį nedarbą. Trumpesnis, pavyzdžiui, penkerių metų, laikotarpis būtų tinkamesnis.

4.5. EESRK pažymi, kad siūlomai EISP būtų sudarytos sąlygos skolintis pinigų kapitalo rinkose ir teikti paskolas valstybėms narėms subsidijuojant palūkanas, taip siekiant padengti paskolų išlaidas. Kaip jau minėta, subsidija būtų finansuojama vadinamojo „senjoražo“ lėšomis, kurios būtų renkamos iš nacionalinių įnašų į Stabilizavimo paramos fondą. EESRK mano, kad valstybės narės pirmiausia turi pademonstruoti savo politinį ir finansinį įsipareigojimą.

4.6. Atsižvelgiant į tai, kad EISP nelaikoma priemone, kuri papildo esamas priemones, bendra paskolų, teikiamų pagal mokėjimų balanso priemonę, Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonę (EFSM) ir pačią EISP, suma galėtų būti ribojama taikant bendrą skolinimo ribą. Teoriškai dėl naujos priemonės, pavyzdžiui, šios, EFSM skolinimo pajėgumai veiksmingai sumažėtų maždaug 30 mlrd. EUR, kaip siūloma EISP atveju. Todėl būtina, kad Komisija nuolat užtikrintų atitinkamų valstybių narių negrąžintų paskolų ir neapibrėžtųjų įsipareigojimų pusiausvyrą.

4.7. EESRK mano, kad EISP ir EFSM taikymo sritys yra gana panašios. Abiem fondais siekiama teikti finansinę paramą valstybėms narėms. Tačiau, nors EISP ir EFSM taikomos skirtingos tinkamumo finansuoti sąlygos, EESRK mano, kad vis tiek būtų taikomos Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonės sąlygos, todėl būtų šiek tiek apribotas EISP veiksmingumas.

4.8. EESRK nurodo palūkanų subsidijas, kurios būtų skiriamos atitinkamai valstybei narei. Krizės atveju, nepakitęs sąlygoms, dėl šių palūkanų subsidijų galėtų išaugti palūkanų mokėjimo išlaidos dėl finansų krizę patiriančios valstybės keliamos rizikos. Tai savo ruožtu darytų neigiamą poveikį atitinkamos valstybės narės viešiesiems finansams. Todėl kokybiškų viešųjų investicijų, o kartu – ir pačios ESIP veiksmingumas yra itin svarbus mažinant bet kokią rinkos riziką atitinkamai valstybei narei ir jos patiriamas išlaidas skolinantis vidutiniu ir ilguoju laikotarpiu.

4.9. EESRK nurodo, kad Komisija turėtų vykdyti viešųjų investicijų atitinkamoje valstybėje narėje priežiūrą, kaip reikalaujama šiuo pasiūlymu. EESRK šiam principui neprieštarauja, tačiau mano, kad atitinkamai valstybei narei reikėtų suteikti pakankamą veiksmų laisvę nuspręsti dėl reikiamų investicijų rūšies, todėl siūlo užtikrinti Komisijos vykdomos priežiūros ir atitinkamos valstybės narės veikimo savo nuožiūra viešųjų išlaidų srityje pusiausvyrą. EESRK taip pat mano, kad viešąsias investicijas reikėtų laikyti solidarumo priemone.

4.10. Galiausiai EESRK pažymi, kad Komisijos pasiūlymu sudaromos sąlygos ateityje atnaujinti sistemą – t. y. sukurti draudimo mechanizmą, skirtą makroekonominiam stabilumui užtikrinti. EESRK manymu, taip pripažįstama, kad pati ESIP yra ribota, o dabartinio formato pasiūlymus galiausiai reikės papildyti visaverte stabilizavimo priemone, pavyzdžiui, visos Sąjungos draudimo sistema, kuri atliktų automatinės stabilizavimo priemonės funkcijas ištikus makroekonominiams sukrėtimams. Jei tuo tarpu ES ištiktų dar viena finansų ir ekonomikos krizė, EESRK siūlo taikyti koordinuotą požiūrį imantis visų reikiamų finansinių priemonių, įskaitant EISP.

2018 m. spalio 17 d., Briuselis

*Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto
pirmininkas
Luca JAHIER*
